

K 7/M 45

120000869095

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

53.
МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ
16 - 31.03.2013
РУСЕ, БЪЛГАРИЯ

МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ

MARCH MUSIC DAYS

53.
INTERNATIONAL FESTIVAL
16 - 31.03.2013
RUSE, BULGARIA

RUSE MUNICIPALITY
MINISTRY OF CULTURE

$\frac{7}{L} M 45$

ОБЩИНА РУСЕ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

53. МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ **МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ**

Член на Европейската асоциация на фестивалите

Русе, 16 – 31 март 2013

Духът на Русия IV

ПЛАМЕНА МАНГОВА пиано
НАТАЛИЯ ПРИШЕПЕНКО цигулка
АЛЕКСАНДЪР КНЯЗЕВ виолончело
АНДРЕЙ ПУШКАРЪОВ ударни
АДРИЕН ПЕРУШОН ударни
ВАСИЛЕНА СЕРАФИМОВА ударни

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000869095

29.03 петък, 19 ч.

Доходно здание, зала *Европа*

448355

ОБЕДИНЕНА
БЪЛГАРСКА
БАНКА
NBG Group

Инвестбанк|АД

Програма

.I.

СЕРГЕЙ ПРОКОФИЕВ

(1891-1953)

Соната №2 за цигулка и пиано D-Dur, оп. 94 (1943)

Транскрипция на Соната за флейта и пиано

Moderato

Presto – Poco piu mosso del – Tempo I

Andante

Allegro con brio – Poco meno mosso – Tempo I –

Poco meno mosso – Allegro con brio

ЦЕЗАР ФРАНК

(1822-1890)

Соната за Виолончело и пиано A-Dur, 1886

(транскрипция на Соната за цигулка и пиано)

Allegretto ben moderato

Allegro

Ben moderato: Recitative-Fantasia

Allegretto poco mosso

.II.

ДМИТРИЙ ШОСТАКОВИЧ

(1906-1975)

Симфония №15 A-Dur, оп. 141, 1971

(транскрипция за трио и ударни – Вуктор Деревянко)

Allegretto

Adagio – Largo (attacca)

Allegretto

Adagio – Allegretto

Тази концертна вечер е под знака на транскрипциите.

Транскрипцията не е единствено педагогически инструмент за обогатяване на репертоара на малките музикални агенти или занаятчийско стъкмяване според наличните инструментални ресурси. Струва ми се, че основният подтик да транскрибираш е двойната обич – и към собствения инструмент, и към музиката, която преработваш, присвояваш. Простото *Искам* да мога да свиря Това въпреки, че не владея инструмента, за който то е предназначено.

Сергей Прокофиев композира Сонатата си за флейта и пиано през 1943, като премиерата ѝ е изнесена от Николай Харковски и Святослав Рихтер на 7 декември същата година. Още в рождената си година Флейтовата соната, благодарение на меката настойчивост на Давид Ойстрах се превръща във **Втора соната за цигулка и пиано** и преживява *ge-naissance*, повторно раждане, само около половин година (17 юни 1944 – Давид Ойстрах и Лев Оборин) след основната си премиера. Интересно е, че Първа соната за цигулка и пиано оп. 80 е завършена и, съответно – изпълнена по-късно от Втората – едва през 1946. Писана в разгара на Втората световна война, музиката на оп. 94 се отличава с извънредна нежност и приказни обрати в течението на музикалния разказ: типично за Прокофиев – не вживяване в трагическото, а полет над него, снемането му във фантасмагоричното. Езикът на Сонатата е близък до този на Пета симфония или на Осма соната за пиано – всъщност това е парадоксалният език на балета *Ромео и Жулиета* – творбата, маркирала прелом в развитието на Прокофиев.

Въпреки огромната популярност, която произведението придобива в качеството си на цигулкова пиеса, все пак първоначалният композиторски избор на флейтата като протагонист си остава валиден. Очевидно е, че смяната на тембъра променя нещо и в самата сърцевина на музиката – затова съм и радетел на изпълнение на оп. 94 и на неговия *bis* в рамките на един концерт, за да се почувстват тънките разлики в настроението и израза...

Прочутата Соната за цигулка и пиано от Цезар Франк също е обект на транскрипции – в това число и обратна на тази на Прокофиевата Соната: от цигулка за флейта. Най-популярна, мисля, остава преработката за виолончело, а и не само най-популярна, но и единствената одобрена и авторизирана от Франк. Автор на человата версия е челистът Жюл Делъзар. Заслужава си да се изреди за какво още е преработвана тази, композирана като сватбен подарък за Йожен Изаи, знаменита Соната на Франк – флейта, кларинет, туба, алт-саксофон, оркестър, хор и орган...

Дмитрий Шостакович също изобщо не е безучастен към преработките, преоркестрациите и редакциите. Бидейки обект на множество майсторски или профански транскрипции (най-вече на Романс из филма *Стършел* или на *Песня о Встречном*), самият той активно работи в тази посока: две сонати на Скарлати, преработени за духов ансамбъл, преливащата във всички цветове на дъгата оркестрация на фокстрота *Таити-трот* (*Tea for two*), преоркестрациите на *Борис Годунов* и *Хованщина*, на Шумановия концерт за чело, Първия челов концерт на своя студент Борис Тищенко и др.

Симфония №15 е последната симфония на Шостакович, композирана е през 1971. След симфониите №№ 11-14, които или имат определени наименования и дори разгърнати програми (11 и 12), или имат певческо участие (13 и 14), тук композиторът се завръща към чистия инструментален облик на жанра. Това обаче е само на повърхността. Музиката на Симфонията е тъй дълбоко пронизана от цитати, алюзии, спомени, меланхолични озарения, дълбоко индивидуални, почти неразгадаеми звукови емблеми, рязко театрални жестове и обрати, че е трудно да припознаем музиката ѝ като абстрактна. Вероятно смисълът на тази Симфония е бил за Шостакович този смисъл и значение, което има *Das Lied von der Erde* за обичания от него Густав Малер – изтръгване на себе си от света, същевременно спотаен копнеж по смъртта, плач по нея, любопитство към нея... едно протяжно сбогуване, едно последно приготвяне. И една последна невротична усмивка на *DSCH*.

Пламена Мангова става победител в конкурса Кралица Елизабет през 2007 и започва брилянтна международна кариера – от Европа до Токио, Южна Корея, залата на Берлинска филхармония, *Концертгебау* в Амстердам, *Гевандхаус* в Лайпциг и залата на филхармонията в Санкт Петербург. Получава престижната награда на френската критика за 2007 *Diapason d'Or* за първия запис на соло клавирна музика от Шостакович за фирмата *Fuga Libera*.

След обучението си при Марина Капацинска в ДМА Панчо Владигеров в София Пламена Мангова учи във Висшето музикално училище Кралица София в Магриг при Маестро Дмитрий Башкиров. Работи също с Абдел-Рахман Ел Бача в капелата по музика Кралица Елизабет в Белгия. Получава ценни съвети на майсторски класове при признати музиканти като Леон Флайшер, Розалин Турек, Кристиан Цимерман, Ралф Готони, Андраш Шиф, Наталия Гутман и Тереза Берганца. Лауреат е на фестивала *Juventus* във Франция и на значими международни конкурси по пиано и камерна музика (*Paloma O'Shea* в Сантангер и *Vittorio Gui* във Флоренция).

Свири с големи оркестри, сред които Фестивалният оркестър *Вербие*, Филхармонията на *Би Би Си* Манчестър, Токийската филхармония, *Симфония Варсовия*, Люксембургската филхармония, Националният оркестър на Белгия, Симфоничният оркестър *Санкт Петербург*, Камерният оркестър на ЕС, *MDR* оркестър Лайпциг, Испанският симфоничен оркестър *RTVE*, Камерният оркестър на Холандското радио и др.

Работи с дириженти от класата на Емануел Кривин, Сър Андрю Дейвис, Валтер Велер, Яап ван Зведген, Дмитрий Юровски, Карл Хайнц Шефенс, Гилберт Варга, Жан-Бернар Помие, Франсоа-Ксавиер Рот и Росен Миланов. Запазен изпълнител на камерна музика, тя свири с някои от най-големите артисти на днешното време – Мария Жоао Пиреш, Борис Березовски, Огюстен Дюме, Михаела Мартин, Жиан Ванг, Паскал Моратегес, Алексей Озринчук, Франс Хелмерсон, Нобуко Имаи, Лари Дютон.

Нейната музикалност получава признание в международни зали като Берлинска филхармония, *Сантъри хол* в Токио, *Кенеди център* във Вашингтон, *Концертгебау* в Амстердам, *Гевандхаус* в Лайпциг.

Голямата зала на Санкт Петербургска филхармония, Центъра за изящни изкуства *Бозар* в Белгия, *Комише Опер* в Берлин, *Кралица Елизабет* в Лондон с Английски камерен оркестър и Сър Колин Деувис, в Москва с Радиосимфоничния оркестър, в зала *Верди* в Милано, *Центъра за изкуства* в Сеул, *Международния форум* Токио и др.

Редовен участник е на реномирани фестивали като тези във Вербие, Токио, Южна Корея, Сантандер, Гшаагт, Монпелие, Щутгарт и др.

След записа на пълен интеграл от творби за пиано и цигулка с руската цигуларка Татяна Самоилова за фирмата *Supres*, Пламена Мангова записва дуптих с музика от Шостакович за *Fuga Libera*. Първият ѝ диск със соло рецитал получава наградата за 2007 *Diapason d'Or*. Вторият, с камерна музика от Шостакович и с участието на руското сопрано Татяна Мелниченко, цигуларката Наталия Пришеленко (до скоро водач на квартет *Артемис*) и Себастиан Клингер (соло чело на оркестъра на Баварското радио), получава наградата на люксембургското списание *Пицикато*. Рециталът ѝ с музика от Бетовен (спонсориран от белгийската банка *Fortis*) е високо оценен от *Choice of France Musique and Diapason*. Широка популярност придобива и нейният запис на изключителната *Бурлеска* от Щраус с Националния оркестър на Белгия и Валтер Велер, издаден в края на 2008.

Последният ѝ впечатляващ диск с първия концерт за пиано от Брамс в успешно партньорство с Белгийския национален оркестър и маестро Велер е високо оценен от Брус Морисън в едно от водещите в света списания за класическа музика – английското *Грамофон*.

Пламена Мангова участва успешно в две издания на престижния проект *Hand in Hand* в Брюксел, подкрепен от великата Марта Аргерих, а през ноември 2009 е поканена за участие в празничен концерт в чест на Ирина Бокова – новият генерален секретар на ЮНЕСКО. Води майсторски класове в Испания, Южна Африка, Япония, Белгия и България.

През сезон 2012/13 свири с Филхармоничния оркестър на Френското радио, Симфоничния оркестър на Тайпей, *Симфония Варсовия*, Националния оркестър на Франция, Оркестъра на Букурещкото радио, Симфоничния оркестър на Нова Зеландия, *Руската*

филхармония, Симфоничния оркестър на Испанското радио и телевизия, Оркестъра на Оверн и прави турне с Английския камерен оркестър. Изнася рецитали в Париж, Мец и цикъл *Бетовен* в Лиеж с цигуларката Татяна Самуил. Участва във фестивалите в Нант, Токио и *Мартенски музикални дни* в България.

Наталия Пришепенко – родена в Сибир през 1973. Наталия е закръмена от богатата музикална и културна среда на бившия Съветски съюз. На музиката там се гледа като на битие за всеки и артисти като Мстислав Ростропович, Наталия Гутман и Гидон Кремер я развиват до най-висока степен. Наталия започва обучението си с майка си Тамара Пришепенко – изтъкнат педагог и неин главен учител, ментор и съветник.

Преди да пристигне в Европа през 1988, Наталия свири във всички големи концертни зали в родната си страна и печели важни награди като тези от международния конкурс *Виенявски* и Всерусийския конкурс в Съветския съюз. Когато пристига в Германия, за да учи при Захар Брон във Висшето музикално училище в Любек, Наталия е солидна, изградена цигуларка, характерна и независима. Неиният потенциал, естественост и музикалност, нейната брилянтна техника и свежест биват незабавно оценени в Европа и само за три години тя изпъква на три от най-престижните международни конкурса – *Паганини* през 1990, конкурса в Токио през 1992 и *Кралица Елизабет* в Белгия през 1993. В резултат на тези успехи соловата ѝ кариера се изстрелва до степен, когато ангажиментите ѝ достигат до 60 концерта на година.

Не е лесна задача да се сумират в няколко изречения 18-те години от музикалния живот на Наталия Пришепенко. В които тя е водач на световния квартет *Артемис*. Но можем да кажем, че с нея в квартета идва *Музата*, вдъхновението, енергията и звука, които са нейна търговска марка, неин отпечатък и които характеризират квартета и го отвеждат към голямата слава. Наталия се появява и със своята енергия увлича групата със себе си. Много скоро след това *Артемис* излизат на международната сцена и печелят първа награда на конкурса *ARD* през 1996 и наградата *Borciani*. След своя успешен

дебют в Берлинската филхармония през 1999, квартетът свири във всички водещи концертни зали и международни фестивали в Европа, САЩ, Япония, Южна Америка и Австралия.

Какво получава Наталия от *Артеми* и какво от себе си остава? В тази музикална и духовна симбиоза Наталия Пришепенко носи в себе си уроците на Валтер Левин, на квартетите *Албан Берг*, *Джулиард* и *Емерсън*, на Алфред Брендел и Давид Герингас, както и резултатите от директния контакт и музикален обмен с композитори и артисти от класата на Куртаг, Лахенман, Лютославски, Ноно и Лигети, Сабине Майер, Елизабет Леонская, Юлиане Банзе, Йорг Вигман, Лајф Ове Андснес, Трюлс Мьорк, Томас Какушка, Валентин Ербен и квартет *Албан Берг*. От този *проект на живота си*, както Наталия обича да го нарича, в периода между 1994 и 2012, тази изключителна цигуларка остава обширна дискография с етикета на *Virgin Classics/EMI*, която носи на квартета престижните награди *Gramophone*, *Diapason d'Or* и *Echo-Klassik-Preis*. В допълнение проектът *Бетовен Интеграл* получава *Гран При* от *l'Academie Charles Cros* във Франция.

Наталия е източник на вдъхновение за мнозина. Преподаването е един от многото таланти на тази невероятно артистична личност. За квартет *Армида* – един от най-обещаващите млади квартети в Европа – победители в конкурса *ARD* през 2012, това е резултат от страстта, която тя отдава на работата си като професор в Университета по изкуства в Берлин.

Брилянтната Пришепенко, както казва Йоахим Кайзер – към което аз бих добавила *Пришепенко, която не може да бъде спряна...* И в днешно време, когато целта не е пътят, а крайният резултат, аз адмирирам музиканти като Наталия, тези, които са смели, честни и изпълнени с вяра.

Наталия свири на цигулка *Джоузеф Гуарниери*, която ѝ е щедро предоставена от г-жа Барбара Вестфал. (Кармен Делия Ромеро)

Истински наследник на Мстислав Ростропович, **Александър Князев** е роден в Москва през 1961. Започва обучението си по чело на 6 години при Александър Федорченко. Завършва Московската консер-

Ватория през 1968. След това продължава да учи при известната органистка Галина Козлова и завършва консерваторията в Нижни Новгород като органист през 1991.

Лауреат е на Националния конкурс по чело във Вилнюс (1977), на Международния конкурс *Casago* (1979), на конкурса по камерна музика с пианистката Екатерина Воскресенская в Трапани (1987), на Международния конкурс *Чайковски* в Москва (1990) и на конкурса *UNISA* в Претория (1992).

Свири с такива изтъкнати диригенти като Евгени Светланов, Юри Темирканов, Мстислав Ростропович, Владимир Федосеев, Юри Башмет, Максим Шостакович и Неими Ярви.

Като камерен музикант партнира с Вагим Репин, Николаи Лугански, Виктор Третьяков, Борис Березовски, Дмитрий Мактин, Бриджит Анжере, Лоран Корсиа, Огюстен Дюме и Мария Жоао Пиреш.

Преподава в Московската консерватория и редовно прави майсторски класове в Европа и Азия.

През сезон 2002 Александър Князев свири на фестивала *Tanglewood* с Балтиморския симфоничен оркестър и в Япония с оркестър *NHK*. Последните му участия са на фестивалите *Festival de Saint Denis*, *Nuits de Suquet*, *La Roque d'Antheron*, *Sisteron* и *Menton* във Франция, *Harrogate Festival* в Англия и *Espinho* в Португалия, откъдето получава висока оценка от критиката и публиката.

През 2004 фирмата *Warner Classics* записва с Александър Князев всички солови сюити на Бах. Същата година Князев изпълнява Концерта за чело от Елгар с Филхармоничния оркестър на Санкт Петербург във Венеция, а през юли 2004 изнася рецитали с Евгений Кисин на фестивалите в Монпелие и Вербие. През 2005 издава поредния си компактдиск с Борис Березовски и Дмитрий Мактин.

Последните му проекти са свързани с концерти във Франция и Русия като солист на Парижкия камерен оркестър, в Нант, Токио, Варшава и Йерусалим под диригентството на Емил Табаков, както и със серия от рецитали в Милано, Тайван, в Парижката зала *Плейел* с Денис Мауцев и на фестивала в Лугано с Марта Аргерих и Евгений Кисин.

Андрей Пушкаръов – роден през 1974 в Киев, в семейството на музиканти, Андрей започва да свири на пиано. На 14 години реализира своята детска мечта и започва да учи ударни при проф. Александър Блинов, като по-късно се присъединява към неговия клас в Националната академия по музика в Киев.

Андрей започва да пише музика, още докато е студент. С годините вибрафонът става негов любим инструмент.

През 1995 фондацията *Нови имена на Украйна* го награждава за изключителна дейност като солист-вибрафонист. От 1999 Андрей Пушкаръов е постоянен член на оркестъра на Гигон Кремер *Кремерата Балтика*. Прочутият запис на *Кремерата Балтика „After Mozart“*, в който той участва като солист-тимпанист, получава наградата *Grammy* през 2001 и *Echo* през 2002.

Пушкаръов е широко известен със своите аранжimenti на творби за вибрафон, соло цигулка и камерен оркестър, които изпълнява с Гигон Кремер в *Уигмор хол* в Лондон, в катедралата *Св. Стефан* във Виена, в зала *Чайковски* в Москва и др. Притежава завидна международна репутация като солист и през април 2005 е отличен с наградата на Европейската културна фондация *Pro Europa*.

Адриен Перушон – роден през 1983, преди да започне обучението си с фагот и ударни, започва да свири на пиано. Обучава се при Кристоф Торион в консерваторията в Анеси, а по-късно при Фредерик Макарез и Ерик Самут в Парижката регионална консерватория. След това учи в Кралската академия по музика в Лондон при Нийл Пърси и Ханс Гьодике. Занимава се активно със стара музика и свири с групи като *Gabrieli Players*, *Les Musiciens du Louvre*. Член е на перкусионната група квартет *KU* и на базирания в Париж оркестър *Les Siecles*.

През 2003 е назначен за първи тимпанист във Филхармоничния оркестър на Френското радио, като заема същата позиция и във Филхармоничния оркестър на Сеул, чийто основател и артистичен директор е знаменитият Мунг-Вун Чунг.

Василена Серафимова е родена през 1985 в семейство на музиканти и е първата перкусионистка от България, която получава Втора награда на Международния конкурс *ARD* в Мюнхен (2007) и Първа награда на 5. Световен международен конкурс по маримба в Щутгарт (2008). Печели заедно с това и *Гран При* на 10. Международен конкурс *Музиката и земята* като солистка и първа награда като член на перкусионния ансамбъл *Акцент*, основан от родителите ѝ Августина и Симеон Серафимови.

През 2008 става *Млад музикант на годината* в България и печели първа награда на музикалната критика на 18. Международен фестивал на Централна Европа в Словакия. Има записи в БНР, Словашкото национално радио, Френското радио и *Баварското радио*. През 2007 е сред лауреатите на фондацията *Banque Populaire Corporation*.

Василена участва като солист и камерен музикант в многобройни фестивали, сред които *Generations Jeunes Interpreters, European Festival Jeunes Talents, Classique au Vert* (Франция), *TransART* (България), *REcussion* (Коста Рика), *Focus 2011* (САЩ). Изнася солови рецитали и води майсторски класове в Европа, Централна и Северна Америка и Азия.

Нейната любознателност я подтиква да участва в *Puxis* – интердисциплинарен проект, който търси диалога между различните изкуства и е ръководен от пианистката Шантал Стиляни. Тази комплексна дейност значително развива артистичното въображение на младата изпълнителка.

Василена се учи от музиканти като Симеон Серафимов, Силвио Гуалда, Кейко Абе, Богдан Бакану, Момоко Камия, Шантал Стиляни, Катржина Мика, Мишел Черути, Флорент Йоделет, Гордън Готлиб, Даниел Друкман, Татяна Колева, Небойша Живкович и Джефри Маларски.

От 2009 свири на маримба *ADAMS Classic Concerts Custom Marimbas*.

Програмата подготви
Драгомир Йосифов

[The text on this page is extremely faint and illegible. It appears to be a multi-paragraph document, possibly a letter or a report, with several lines of text visible but unreadable.]

